

**ULUSLARARASI GÖÇ HUKUKU
SEMPOZYUMU ULUSLARARASI
SEMPOZYUM BİLDİRİ ÖZETLERİ**

**International Migration Law International
Symposium Presentation Abstracts**

7 Mart 2020

**Yeditepe Üniversitesi 26 Ağustos Yerleşimi
GSF Konferans Salonu**

**YEDİTEPE ÜNİVERSİTESİ
YAYINEVİ**

ULUSLARARASI GÖÇ HUKUKU SEMPOZYUMU

7 Mart 2020 Cumartesi

Yeditepe Üniversitesi 26 Ağustos Yerleşimi
GSF Konferans Salonu

Uluslararası
Sempozyum

09.45-10.00 Açılış Konuşması

I. OTURUM 10.00 - 11.15

Oturum Başkanı: Prof. Dr. Diler Tamer, Yeditepe Üniversitesi

- Prof. Dr. Mesut Hakkı Çaşın, Yeditepe University, Turkey, "Illegal Immigration via Mediterranean and EU Search And Rescue Missions: Will Turning On Blind Eye Or Open?"
- Prof. Dr. Sarah Progin-Theuerkauf, University of Fribourg, Switzerland, "The EU Return Directive – Back to the start?"
- Prof. Dr. Tesselteje de Lange, Professor in European Migration Law and Vice Chair of the Dutch Advisory Committee on Migration Affairs, Holland, "Regulating and facilitating labour migration into the European Union: A true balancing act"

11.15 - 11.30 Kahve Arası

II. OTURUM 11.30 - 12.45

Oturum Başkanı: Prof. Dr. Oktay Uygun, Yeditepe Üniversitesi

- Prof. Dr. Dirk Vanheule, University of Antwerp, Belgium, "Off-shoring Asylum: Can the European Union Follow the Australian Asylum Model?"
- Prof. Dr. Harald Dörig, Vice President of the International Association of Refugee and Migration Judges, Chapter Europe (IARMJ), Germany, "Who qualifies as a refugee under EU Asylum Law?"
- Dr. Öğr. Üyesi Tevfik Sönmez Küçük, Yeditepe Üniversitesi, Türkiye, "Sığınma Hakkının Anayasal Niteliği Üzerine Bir Değerlendirme"

Bilim Kurulu

Prof. Dr. Oktay Uygun, Yeditepe Üniversitesi, Türkiye
(Bilim Kurulu Başkanı)*
Prof. Dr. Ekrem Ali Akartürk, Yeditepe Üniversitesi, Türkiye
Prof. Dr. Diler Tamer, Yeditepe Üniversitesi, Türkiye
Prof. Dr. Gábor Hamza, Chair Professor of Law Full
Member of the Hungarian Academy of Sciences (MTA),
Hungary
Prof. Dr. Hatice Özdemir Kocasakal, Galatasaray
Üniversitesi, Türkiye
Prof. Dr. Murat Turgut Turhan, Doğu Akdeniz Üniversitesi,
Kuzey Kıbrıs Türk Cumhuriyeti
Assoc. Prof. Dr. Dirk Rohtus, KU Leuven, Belgium
Assoc. Prof. Dr. Mehmet Köksal, European Leadership
University, Kuzey Kıbrıs Türk Cumhuriyeti
Assoc. Prof. Dr. Oleksiy Kresin, Volodymyr Koretskyi
Institute of State and Law, Ukraine
Asst. Prof. Ulrike Brandl, Salzburg University, Austria
Dr. Margarite Helena Zoetewij-Turhan (LL.M.), University
of Fribourg (CH), Law Faculty, Switzerland

*Başkan dışında alfabetik sıra ile

12.45 - 14.00 Öğle Arası

III. OTURUM 14.00 - 15.15

Oturum Başkanı: Prof. Dr. Ekrem Ali Akartürk, Yeditepe Üniversitesi

- Prof. Dr. Mesut Hakkı Çaşın, Yeditepe University, Turkey, "Syria Civil War And Refugee Crisis Impact to Turkey-EU Relations Can Parties Advance Readmission Agreement?"
- Prof. Dr. Sibel Özel, Marmara Üniversitesi, Türkiye, "Türkiye'deki Suriyelilerin Hukuki Statüsü"
- Asst. Prof. Dr. Ozan Turhan, MEF University, Turkey, "Mitigating Childhood Statelessness: Access to Birth Certificates for Babies Born to Syrian Families in Turkey"

15.15 - 15.30 Kahve Arası

IV. OTURUM 15.30 - 16.45

Oturum Başkanı: Prof. Dr. Mesut Hakkı Çaşın, Yeditepe Üniversitesi

- Doç. Dr. Kutluhan Bozkurt, Uluslararası Kıbrıs Üniversitesi, Kuzey Kıbrıs Türk Cumhuriyeti, "Küresel Isınma İklim Değişikliği ve Göç"
- Prof. Dr. Bekhruz Khasmatualla, National University-Odessa Law Academy, Ukraine, "The Migration Disaster in Afghanistan Periods, Scales, Intensity"
- Dr. Öğr. Üyesi R. Barış Erman, Yeditepe Üniversitesi, Türkiye, "Göçmen Kaçakçılığı Suçuna İlişkin Güncel Sorunlar"

Düzenleme Kurulu

Prof. Dr. Sultan Tahmazoğlu Üzeltürk, Yeditepe Üniversitesi
(Düzenleme Kurulu Başkanı)
Prof. Dr. Mesut Hakkı Çaşın, Yeditepe Üniversitesi
Doç. Dr. Kutluhan Bozkurt, Uluslararası Kıbrıs Üniversitesi
Dr. Öğr. Üyesi Ozan Turhan, MEF Üniversitesi
Dr. Öğr. Üyesi Tevfik Sönmez Küçük, Yeditepe Üniversitesi
Arş. Gör. Elif Ceren Türkoğlu, Yeditepe Üniversitesi
Arş. Gör. Yiğit Türker Çoban, Yeditepe Üniversitesi
Arş. Gör. Fatmagül Yazıcı, Yeditepe Üniversitesi

Etkinliğimiz ücretsizdir ve sertifikalıdır.

Katılım için kayıt zorunludur ve kontenjan sınırlıdır.

Sertifika almak için 3 Mart 2020 tarihine kadar

fatmagul.yazici@yeditepe.edu.tr adresine e-posta atılması gerekmektedir.

Sempozyum süresince simultane tercüme hizmeti sağlanacaktır.

www.yeditepe.edu.tr

yeditepelaw

yeditepelawfaculty

YEDİTEPE
ÜNİVERSİTESİ
HUKUK FAKÜLTESİ

Yeditepe Üniversitesi Yayınevi: 39
Uluslararası Göç Hukuku Sempozyumu
Uluslararası Sempozyum Bildiri Özetleri

@Yeditepe Üniversitesi Yayınevi, 2020

Bu kitabın her türlü yayın hakları Fikir ve Sanat Eserleri Yasası gereğince Yeditepe Üniversitesi Yayınevi'ne aittir. Tüm hakları saklıdır. Tanıtım amaçlı kısa alıntılar dışında yayıncının izni alınmadan hiçbir şekilde kopyalanamaz, çoğaltılamaz, yayımlanamaz ve dağıtılamaz.

ISBN: 978-975-307-104-8

Yayın Tarihi: Şubat 2020

Yeditepe Üniversitesi Yayınevi
Yeditepe Üniversitesi
İnönü Mah. Kayışdağı Cad. 26 Ağustos Yerleşimi 34755
Ataşehir İstanbul
press@yeditepe.edu.tr
0216 578 00 00 / 3716
Yayıncı sertifika no: 30333

Sorumlu Editör: Didem Bayındır Yenici

Editör: Özge Özgür Sarıoğlu

Sayfa Tasarımı: Savaş Yıldırım

İÇİNDEKİLER (CONTENTS)

Bilim Kurulu (Science Board).....	5
Düzenleme Kurulu (Regulatory Board).....	5
Konuşmacılar	6
Tebliğ Özetleri (Presentation Abstracts)	7

BİLİM KURULU (SCIENCE BOARD)

Prof. Dr. Oktay Uygun, Yeditepe Üniversitesi, Türkiye (Bilim Kurulu Başkanı)

Prof. Dr. Diler Tamer, Yeditepe Üniversitesi, Türkiye

Prof. Dr. Ekrem Ali Akartürk, Yeditepe Üniversitesi, Türkiye

Prof. Dr. Hatice Özdemir Kocasakal, Galatasaray Üniversitesi, Türkiye

Prof. Dr. Gábor Hamza, Chair Professor of Law Full Member of the Hungarian Academy of Sciences (MTA), Hungary

Prof. Dr. Murat Turgut Turhan, Doğu Akdeniz Üniversitesi, Kuzey Kıbrıs Türk Cumhuriyeti

Assoc. Prof. Dr. Dirk Roctus, KU Leuven, Belgium

Assoc. Prof. Dr. Mehmet Köksal, European Leadership University, Kuzey Kıbrıs Türk Cumhuriyeti

Assoc. Prof. Dr. Oleksiy Kresin, Volodymyr Koretskyi Institute of State and Law, Ukraine

Assoc. Prof. Philippe De Lombaerde, United Nations University Institute on Comparative Regional Integration Studies, Belgium

Asst. Prof. Ulrike Brandl, Public International Law and European Law, University of Salzburg, Austria

Dr. Margarite Helena Zoeteweyj-Turhan (*LL.M.*), University of Fribourg (CH), Law Faculty, Switzerland

DÜZENLEME KURULU (REGULATORY BOARD)

Prof. Dr. Sultan Tahmazoğlu Üzeltürk, Yeditepe Üniversitesi (Düzenleme Kurulu Başkanı)

Prof. Dr. Mesut Hakkı Caşın, Yeditepe Üniversitesi

Doç. Dr. Kutluhan Bozkurt, Uluslararası Kıbrıs Üniversitesi

Dr. Öğr. Üyesi Ozan Turhan, MEF Üniversitesi

Dr. Öğr. Üyesi Tevfik Sönmez Küçük, Yeditepe Üniversitesi

Arş. Gör. Elif Ceren Türkoğlu, Yeditepe Üniversitesi

Arş. Gör. Yiğit Türker Çoban, Yeditepe Üniversitesi

Arş. Gör. Fatmagül Yazıcı, Yeditepe Üniversitesi

KONUŞMACILAR

1. Prof. Dr. Bekhruz Khasmatualla, National University-Odessa Law Academy, Ukraine, “*The Migration Disaster in Afghanistan: Periods, Scales, Intensity*”
2. Prof. Dr. Dirk Vanheule, University of Antwerp, Belgium, “*Off-shoring Asylum: Can the European Union Follow the Australian Asylum Model?*”
3. Prof. Dr. Harald Dörig, Vice President of the International Association of Refugee and Migration Judges, Chapter Europe (IARMJ), Germany, “*Who qualifies as a refugee under EU Asylum Law?*”
4. Prof. Dr. Mesut Hakkı Çaşın, Yeditepe University, Turkey
“*Illegal Immigration via Mediterranean and EU Search And Rescue Missions: Will Turning On Blind Eye Or Open?*” ve “*Syria Civil War And Refugee Crisis Impact To Turkey-Eu Relations: Can Parties Advance Readmission Agreement?*”
5. Prof. Dr. Sarah Progin-Theuerkauf, University of Fribourg, Switzerland, “*The EU Return Directive – Back to the start?*”
6. Prof. Dr. Sibel Özel, Marmara University, Turkey, “*Türkiye’deki Suriyelilerin Hukuki Statüsü*”
7. Prof. Dr. Tesseltje de Lange, Full Professor in European Migration Law and Vice Chair of the Dutch Advisory Committee on Migration Affairs, “*Regulating and Facilitating Labour Migration into the European Union: a True Balancing Act*”
8. Assoc. Prof. Dr. Kutluhan Bozkurt, Cyprus International University, Turkish Republic of Northern Cyprus, “*Küresel Isınma İklim Değişikliği ve Göç*”
9. Asst. Prof. Dr. Barış Erman, Yeditepe University, Turkey, “*Göçmen Kaçakçılığı Suçuna İlişkin Güncel Sorunlar*”
10. Asst. Prof. Dr. Ozan Turhan, MEF University, Turkey, “*Mitigating Childhood Statelessness: Access to Birth Certificates for Babies Born to Syrian Families in Turkey*”
11. Asst. Prof. Dr. Tefik Sönmez Küçük, Yeditepe University, Turkey, “*Sığınma Hakkının Anayasal Niteliği Üzerine Bir Değerlendirme*”

TEBLİĞ ÖZETLERİ (PRESENTATION ABSTRACTS)

Afganistan'da Göç Felaketi: Dönemler, Skalalar, Yoğunluk

Prof. Dr. Bekhruz Khasmatualla

Özet¹

Afganistan'daki göç süreçleri, yerine göre, ülke içindeki ve çevresindeki siyasi durumla ilişkili birkaç döneme ayrılabilir.

Afganistan'daki göç sorunları 1978'de, süreç içinde ülke geneline yayılan ve iç savaşın patlak vermesine sebep olan bir askeri darbeden sonra başladı. Başlangıçta, yalnızca iç göç söz konusuysen, daha sonra dış göç ortaya çıktı. BM verilerine göre, 1987 yılı itibariyle ülke içinde yerinden edilmiş yaklaşık 2 milyon Afganistan vatandaşı vardı. Dış göçle ilgili olarak, 1990 yılı başında yaklaşık 6.2 milyon Afganistan vatandaşı Pakistan ve İran'a göç etti. İç ve dış göç önüne geçilemez şekilde gerçekleşti, ulusal ve insanî bir felaketin başlangıcı oldu. Göçmen sayısındaki keskin artış, düşmanlıkların doğasındaki ve yoğunluğundaki değişiklikten kaynaklanmaktadır.

1993 yılında Necibullah rejiminin düşmesinden ve Afganistan İslam Devleti'nin kurulmasından sonra, ülkede yeni bir göç dalgası başladı. Bir yandan silahlı iktidar mücadelesi ve diğer yandan siyasi, ideolojik ve ulusal bağlılık temelinde kitlesel baskı tehlikesi bu süreçleri yoğunlaştırdı.

Afganistan'daki göç süreçlerinin daha da şiddetlenmesi, 1996'da iktidara gelen Taliban'la ilişkilidir. Entelektüellerin temsilcileri çoğunlukla göç etti, zira toplumun tüm sınıflarının tamamen İslamlaştırılmasını desteklemiyorlardı, yaşamları ve güvenlikleri tehdit altındaydı.

2001 yılında Taliban rejiminin düşmesinden sonra, Afganistan'daki göç krizinin üstesinden gelmek için bir umut vardı, ancak gerçekleşmedi. Bir yandan uluslararası silahlı ittifak, Afganistan'ın silahlı kuvvetleri ve güvenlik güçleri ve diğer tarafta Taliban arasındaki askeri operasyonlar, hatta - Irak İslam Devleti,

1 İlk hakem raporu tarihi: : 22.01.2020 / İkinci hakem raporu tarihi: 01.02.2020

diğer taraftan derin ekonomik kriz Afganistan'da yeni bir iç ve dış göç dalgasının katalizörü haline geldi.

Anahtar Kelimeler: Göç, Göç Felaketi, Göç Problemleri, Göç Krizi

The Migration Disaster in Afghanistan: Periods, Scales, Intensity

Prof. Dr. Bekhruz Khasmatualla

Abstract²

Migration processes in Afghanistan can be conditionally divided into several periods, the allocation of which is associated with the internal political situation in and around the country.

Migration problems in Afghanistan began in 1978 after a military coup, which led to the outbreak of civil war, which gradually spread throughout the country. At first the migration was internal, then an external migration appeared. According to the UN data, there were about 2 million internally displaced citizens of Afghanistan by 1987. With regard to external migration, most Afghan citizens migrated to Pakistan and Iran, and about 6.2 million people had left for these countries by the beginning of 1990. An internal and external migration has become truly rampant, which became the beginning of a national humanitarian disaster. The sharp increase in the number of migrants is due to a change in the nature and intensity of hostilities.

After the fall of the Najibullah regime in 1993 and the establishment of the Islamic State of Afghanistan, a new wave of migration began in the country. The armed struggle for power, on the one hand, and the danger of mass repressions on the basis of political, ideological, and national affiliation, on the other hand, intensified these processes.

Further intensification of migration processes in Afghanistan is associated with the Taliban coming to power in 1996. The representatives of the intellectuals mainly migrated and those who did not support the total islamization of all spheres of society, which threatened their life and security.

After the fall of the Taliban regime in 2001, there was a hope for overcoming the migration crisis in Afghanistan, but it did not come true. Military operations between the international armed coalition, the armed forces of Afghanistan and the security forces, on the one hand, and the Taliban, later – The Is-

2 First referee report date: : 22.01.2020 / Second referee report date: 01.02.2020

Islamic State of Iraq and Levant, on the other, as well as the deep economic crisis, have become the catalysts for a new wave of internal and external migration in Afghanistan.

Key Words: Migration, The Migration Disaster, Migration problems, Migration crisis

Denizaşırı İltica: Avrupa Birliği Avustralya Sığınma Modelini Takip Edebilir mi?

Prof. Dr. Dirk Vanheule

Özet³

Yaklaşık 20 yıldır Avustralya, ‘Pasifik Çözümü’ olarak bilinen ve Avustralya’ya yasadışı yollarla tekne vasıtasıyla giren yabancıların sığınma başvurusunda bulunmalarını engellemeyi amaçlayan bir politika benimsemiştir. Bu sığınmacılar, komşu ada devletleri Nauru ve Papua Yeni Gine’deki denizaşırı sığınma merkezlerinde sığınma taleplerinin işleme alınmasını beklemek üzere gözetim altına alınmıştır. Bu modelin savunucuları, söz konusu politikanın mültecilerin Avustralya’ya tekne ile ulaşmalarını engelleme noktasında etkili olduğunu ifade etmektedir. Avustralya kıyılarına ulaşmaya çalışan tekne sayısı son yıllarda gerçekten de dikkate değer seviyede bir düşüş yaşamıştır.

2015 yılında Akdeniz üzerinden teknelerle yasadışı göçmen girişinin büyük oranda artması ile söz konusu Avustralya modeli, Avrupa Birliği Üye Devletleri’nde sağ ve aşırı sağ taraftaki siyasi partiler tarafından, iltica sürecini Birlik dışına yansıtmak için bir çözüm olarak savunulmuş ve böylece, tekneyle sınırı geçmek isteyenler üzerinde caydırıcı bir etki yaratılmıştır. İltica taleplerinin işlenmesi, Akdeniz’in Güney ve Doğu sınırlarında bulunan ülkelerin kabul ve karaya çıkarma merkezlerinde gerçekleştirilecektir. Sığınma talep edenler söz konusu merkezlere başvuracak ve şayet, yasadışı yollardan geçmeye çalışırken yakalanırlarsa bu merkezlere iade edileceklerdir. Sadece onaylananlar Avrupa Birliği Üye Devletlerine yasal yoldan ulaşmaya ve mülteci olarak yeniden yerleşim başvurusunda bulunmaya uygun bulunacaktır.

Denizaşırı iltica talepleri fikri, AB’nin sığınma politikasında giderek artan dışsallaştırma modeline uymaktadır. AB Üye Devletleri şu an zaten ilk sığındıkları ülkede koruma altına alınan ya da üçüncü güvenli ülkelere geçen kişiler tarafından yapılan talepleri reddedebilir ve korunmaya muhtaç olanlara, Avrupa Birliği dışında bu tür korumanın mevcut olduğu ülkelere kalmaları gerektiğine dair açık bir sinyal gönderebilir.

3 İlk hakem raporu tarihi: 09.01.2020/ İkinci hakem raporu tarihi:14.01.2020

Sunum, böyle bir denizaşırı düzenin benimsenmesinin yol açacağı bazı ahlaki, pratik ve ekonomik sonuçlara odaklanacaktır. Ahlaki sorun, ilk aşamada (dış kabul veya karaya çıkarma merkezlerine geri gönderme anında) ve ikinci aşamada (yeniden yerleşim döneminde) sorumluluğun alınmasıyla ilgilidir. Pratik sorunlar, yasadışı göçün gerçekliği ve kapsamı göz önüne alındığında, uygulama sürecini ve beklenen gerçek olgusal avantajları içerir. AB-Türkiye anlaşmasının da gösterdiği gibi, üçüncü taraf ülkeleri bu programa katılmaya ikna etmek için uygulamanın finansal bir tarafı da bulunmaktadır.

İkinci olarak, bu planın mevcut uluslararası ve AB yasal standartlarıyla uyumluluğu incelenecektir. Avrupa Birliği'nde mutlak bir sığınma hakkı garanti edilmese de, sığınma taleplerinin kabulünün reddi ve kişilerin üçüncü bir ülkedeki bir kabul veya karaya çıkarma merkezine geri gönderilmesi, geri gönderme yasağı (Mülteci Sözleşmesi ve diğer uluslararası insan hakları sözleşmeleri uyarınca), AB sığınma ve göç hukukunun harici uygulanabilirliği ve uluslararası hukuk (denizcilik hukuku gibi) ışığında sorun yaratabilir. Bu analizden sonra, denizaşırı ilticanın benimsenmesi ve uygulanmasının, sığınma talebinde bulunanları ivedilikle ortadan kaldırmak gibi bir caydırıcı etkisi olan bu politikanın öngöremeyeceği ölçüde dikkat ve özen gerektiren ciddi yasal endişelere yol açabileceği konusu ele alınacaktır. Avustralya denizaşırı iltica çözümünün benimsenmesi, iltica koruması alanında ve hatta insan haklarının korunması alanında temel bir paradigma değişikliği gerektirecektir.

Anahtar Kelimeler: Denizaşırı iltica süreci, sığınma politikasında dışsallaştırma, Pasifik çözümü, üçüncü güvenli ülke.

Off-shoring Asylum: Can the European Union Follow the Australian Asylum Model?

Prof. Dr. Dirk Vanheule

Abstract⁴

For nearly 20 years, Australia has adopted a policy known as the ‘Pacific Solution’ that aims at preventing foreigners who are irregularly entering by boat, from applying for asylum in Australia. These asylum-seekers have been put into detention in offshore processing centres in neighbouring island States Nauru and Papua New Guinea pending the processing of their asylum claims. The model has been proclaimed by its defendants as effective in preventing asylum seekers from seeking access to Australia by boat. The number of boats trying to reach Australia’s coast has indeed dropped spectacularly in the last years.

With the massive increase of irregular entry of immigrants by boats across the Mediterranean Sea in 2015, the Australian model has been defended by political parties at the right and far right side in the Member States of the European Union as a solution to externalize the asylum process outside the Union and thus have a deterrent effect on those wanting to cross by boat. Processing of asylum claims would occur in reception or disembarkation centres located in countries on the Southern and Eastern borders of the Mediterranean. Asylum claimants should apply there and, if caught trying to cross illegally, will be returned to those centres. Only those recognized would be eligible to apply for resettlement as a refugee in Member States of the European Union and arrive there via a legal pathway.

The idea of offshoring asylum claims fits in an increasing pattern of externalisation in the EU’s asylum policy. EU Member States can now already reject claims filed by persons who have transited through third safe countries or have been receiving protection in a first country of asylum, sending a clear signal that those in need of protection should stay in countries outside the European Union where such protection is available to them.

4 First referee report date: 09.01.2020 / Second referee report date: 14.01.2020

The presentation will focus on some of the moral, practical and financial ramifications which the adoption of such offshoring scheme would entail. The moral question relates to the taking on of responsibility in first instance (at the moment of push back to the external reception or disembarkation centres) and in second instance (in the period of resettlement). The practical issues involve the implementation process and the real factual advantages to be expected, given the reality and scope of illegal immigration. The implementation also has a financial side in order to convince, as the EU-Turkey deal has demonstrated, third countries to participate in such scheme.

Secondly, the compatibility of such scheme with existing international and EU legal standards will be examined. While an absolute right to asylum in the European Union may not be guaranteed, the refusal of acceptance of asylum claims and return of persons to a reception or embarkation centre in a third country may be problematic in light of the prohibition of refoulement (under the Refugee Convention and other international human rights treaties), the external applicability of EU asylum and immigration law, and international law (such as maritime law). From this analysis follows that the adoption and implementation of offshoring may give rise to serious legal concerns that would require specific caution and care to an extent that the policy goal of a deterrent effect by swift and quick removal of asylum claimants may not be reached. The adoption of the Australian off-shoring solution, as it is, would require a fundamental paradigm shift in the area of asylum protection and, by that, even in the area of human rights protection.

Key Words: Offshore asylum processing, externalisation in asylum policy, Pacific solution, safe third country.

AB Sığınma Hukukunda kim mülteci olarak nitelendirilmektedir?

Prof. Dr. Harald Dörig

Özet⁵

Avrupa Birliği sığınma hukukunu büyük ölçüde birleştirmiştir. Dayanak ise Avrupa Birliğinin İşleyişi Hakkında Antlaşma'nın (ABİA) 78. maddesidir. Bu hükme göre AB, uluslararası koruma talep eden herhangi bir üçüncü ülke vatandaşına uygun bir statü sağlamak amacıyla, sığınma ve ikincil koruma konusunda ortak bir politika geliştirmelidir. Bu amaç ile AB, tüm ülkeler için bağlayıcı "Nitelendirme Yönergesi" olarak anılan yönergeyi yürürlüğe koymuştur. İlk yönerge 2004 yılına, mevcut yönerge ise 2011 yılına (Directive 2011/95/EU) kadar gitmektedir. Bu yönergeler, 28 Temmuz 1951 tarihli Mültecilerin Hukuki Durumuna Dair Sözleşme'nin tam ve kapsayıcı bir şekilde uygulanmasına dayanmaktadır.

Mülteci, ana ülkesinde⁶ (ırkı, dini, milliyeti, siyasi düşünceler ya da belirli bir toplumsal gruba üyeliği nedenleriyle) ayrımcı bir şekilde, temel insan hakları ciddi biçimde ihlal edilen üçüncü ülke vatandaşdır. **İkincil korunan** ise (a) ölüm cezası, (b) işkence, insanlık dışı ya da onur kırıcı muamele, (c) uluslararası ya da ülke içi silahlı çatışma durumlarındaki ayırım gözetmeyen şiddet olayları sonucunda ciddi ve bir sivil olarak hayatına ya da şahsına yönelen tehdit nedenleriyle, ciddi bir zarar görme tehlikesi ile karşılaşan üçüncü ülke vatandaşdır.

Mülteci Nitelendirmesinin Şartları

1. Üçüncü Ülke Vatandaşı (Nitelendirme Yönergesi Madde 2)
2. Zulüm Eylemi (Nitelendirme Yönergesi Madde 9)
3. Zulmün Sebepleri (Nitelendirme Yönergesi Madde 10)
4. Zulüm Eylemini Gerçekleştirenler (Nitelendirme Yönergesi Madde 6)
5. Haklı Nedenlere Dayanan Zulüm Korkusu (Nitelendirme Yönergesi Madde 2/d)

5 İlk hakem raporu tarihi: 14.01.2020/ İkinci hakem raporu tarihi: 01.02.2020

6 Vatandaşı olduğu ülkede ya da yaşadığı ikamet ülkesinde.

6. Koruma Öznesinin Bulunmaması (Nitelendirme Yönergesi Madde 7)
7. İç Korumanın Bulunmaması (Nitelendirme Yönergesi Madde 8)
8. İstisna⁷ Sebeplerinin Bulunmaması (Nitelendirme Yönergesi Madde 12)

İkincil Korumanın Şatları

1. Üçüncü Ülke Vatandaşı (Nitelendirme Yönergesi Madde 2/f)
2. Ciddi Zarar Tehlikesi (Nitelendirme Yönergesi Madde 15 ve 2/f)
3. Ciddi Zararı Meydana Getirenler (Nitelendirme Yönergesi Madde 6)
4. Ciddi Zarar Tehlikesinin Gerçek Olması (Nitelendirme Yönergesi Madde 2/f)
5. Koruma Öznesinin Bulunmaması (Nitelendirme Yönergesi Madde 7)
6. İç Korumanın Bulunmaması (Nitelendirme Yönergesi Madde 8)
7. İstisna⁸ sebeplerinin bulunmaması (Nitelendirme Yönergesi Madde 17)

Anahtar Kelimeler: Ortak Avrupa Sığınma Sistemi (CEAS), mülteci tanımı, ikincil koruma, zulüm eylemi, zulüm sebebi.

7 Mülteci statüsü harcinde bırakılma.

8 İkincil koruma statüsü harcinde bırakılma.

Who qualifies as a refugee under EU Asylum Law?

Prof. Dr. Harald Dörig

Abstract⁹

The European Union has largely unified its asylum law. The basis is art. 78 Treaty of the Functioning of the EU (TFEU). According to that provision the EU shall develop a common policy on asylum and subsidiary protection with a view to offering appropriate status to any third-country national requiring international protection. For that purpose the EU has enacted a so-called ‘Qualification Directive’ which is binding for all Member States. The first Directive dates from 2004, the actual one from 2011 (Directive 2011/95/EU). They are based on the full and inclusive application of the Geneva Convention for Refugees of 28 July 1951. The Directives have been transposed into national law by asylum acts (in Germany: Asylgesetz).

A refugee is a third country national whose basic human rights are severely violated in his home country in a discriminatory manner (for reasons of race, religion, nationality, political opinion or membership of a particular social group). **A beneficiary of subsidiary protection** is a third country national who faces the risk of serious harm through (a) the death penalty, (b) torture or inhuman or degrading treatment, (c) a serious and individual threat to his life as a civilian or to his person by reason of indiscriminate violence in situations of international or internal armed conflict.

Requirements for Refugee Qualification

1. Third Country National (Art. 2 d QD)
2. Act of Persecution (Art. 9 QD)
3. Reason of Persecution (Art. 10)
4. Actor of Persecution (Art. 6 QD)
5. Well-founded fear of Persecution (Art. 2 d QD)
6. No Actor of Protection (Art. 7 QD)

⁹ First referee report date: 14.01.2020 / Second referee report date: 01.02.2020

7. No internal Protection (Art. 8 QD)
8. No exclusion grounds (Art. 12 QD)

Requirements for Subsidiary Protection

1. Third Country National (Art. 2 f QD)
2. Risk of serious Harm (Art. 15, Art. 2 f QD)
3. Actor of serious Harm (Art. 6 QD)
4. Real risk of serious Harm (Art. 2 f QD)
5. No Actor of Protection (Art. 7 QD)
6. No internal Protection (Art. 8 QD)
7. No exclusion grounds (Art. 17 QD)

Keywords: Common European Asylum System (CEAS), refugee definition, subsidiary protection, act of persecution, reason of persecution.

Akdeniz Üzerinden Yasadışı Göç ve Avrupa Birliği Arama Kurtarma Misyonu: Gözlerini Kapatacak mı Yoksa Açacak mı?

Prof. Dr. Mesut Hakkı Çaşın

Özet¹⁰

Son yıllarda, tehlikeli Akdeniz suları üzerinden deniz yoluyla yasadışı göç akışı olmaktadır- ki bu, büyük ölçüde Afrika ve Orta Doğu'dan yükselen büyük endişe ile ilişkilendirilen, Avrupa kıyı devletlerine ulaşmaya çalışan, deniz sınırı güvenlik kontrollerini tetikleyen ve sınırlayıcı göç politikalarının bütünlüğünü güçlendiren dinamik bir fenomendir. Uluslararası Göç Örgütü'ne göre, 2014 yılının başından itibaren, Akdeniz'den Avrupa'ya geçmeye çalışırken yaklaşık 19,000 kişi ölmüş ya da kaybolmuştur. Göçmenler Avrupa Birliği'ne ulaştığında da bu ciddi riskler sona ermemektedir. Daha da önemlisi, artan dramatik insani krizi takiben, durumu her zamankinden daha fazla halkın gözü önüne getiren bir trajedi olan Aylan Kurdi'nin ölümü ile uluslararası kamuoyunun ilgisi daha bilinçli bir farkındalığa dönüşmüştür. Ek olarak, bu tür akışlar genellikle uluslararası insan hakları ile denizcilik yasalarının ayrılmaz bir parçasını oluşturan mültecilerin, sığınmacıların ve deniz yoluyla seyahat eden göçmenlerin korunmasıyla karıştırılmaktadır. Ancak, arama kurtarma görevlerini yürüten Sivil Toplum Örgütleri'nin yasal dayanağı ve Avrupa devletlerinin uygulamaları konusunda belirsizlik devam etmektedir.

10 İlk hakem raporu tarihi: 22.01.2020 / İkinci hakem raporu tarihi: 13.02.2020

AKDENİZ'DE MÜLTECİ ARAMA KURTARMA OPERASYONLARI

Bu arama kurtarma operasyonları normalde ilgili kara suları ve bunun yanı sıra belirlenmiş arama ve kurtarma bölgelerinde uygulanmak üzere kıyı devletlerinin sahil korumaları tarafından gerçekleştirilmektedir. Sahil güvenliklerinin yanı sıra, özel gemilerin de denizde büyük sorun yaşayanların yardımına ulaşması¹¹ ve bu trajedilere son vermesi beklenmektedir. Bu yöndeki insani davranışların suç olarak kabul edilmesi ve engellenmesi özellikle Sivil Toplum Örgütleri'ni hedef göstermektedir. Gönüllülerin ve Sivil Toplum Örgütleri'nin deniz kurtarma ekiplerinin şu anda cezalandırılıyor olmasına rağmen, Avrupa limanları normalde göçmenlere kapalıdır. Sivil Toplum Örgütleri'nin arama ve kurtarma çalışmaları pozitif medyanın da güçlendirdiği halkın desteğini almış ve bağışlarla finans edilmiştir. Uluslararası Deniz Hukuku kapsamında AB üye devletlerinin yükümlülükleri vardır; hem kıyı hem de bayrak devletleri, deniz

11 Birleşmiş Milletler Mülteciler Yüksek Komiserliği'nin Uluslararası Hukuk ve Denizde Kurtarma Hakkındaki Yasal Özeti. Özet şöyle devam ediyor: "Kıyı devletleri gemilere mümkün olan en kısa sürede yardım etmelidir."

hukukuna göre arama ve kurtarma misyonlarının işletilmesi ya da mülteci, sığınmacı ve göçmenlerin gemideki durumları veya karadaki kabullerine yardımcı olmakla sorumludur. Bu konu, yaşam hakkı altında ele alınmaktadır¹².

Avrupa Birliği göç politikasını, insani bir yanıt olarak arama ve kurtarma çalışmalarını kullanmaktan, bu deniz operasyonlarını gemilerin AB'nin dış sınırlarına erişmesini durdurmanın bir yolu olarak ele alma yönünde değiştirmiştir. Bunun amacı, daha çok mülteciyi ileride Avrupa Birliği'ne gelme kararı vermektense caydırmaktır. Yine de, Mart 2019'da AB, bu gemileri insansız hava araçlarıyla değiştirmeye başlamıştır. Bu bağlamda, AB, dış deniz sınırlarının gözetimi için bir dizi ortak yönerge kabul etmiştir. AP Konseyi Kararı, dış deniz sınırlarının ortak gözetimi ile ilgili olarak Schengen Sınırlar Kanunu'nu tamamlamaktadır. AB, kendi payına düşen kısımda, mültecileri üye devletler arasında adilce dağıtmak için bir sistem yaratmakta başarısız olmuştur. AB'nin "eşit dayanışma" ilkesi, sorumlulukların tüm Schengen ülkeleri arasında desteklendiği ve eşit olarak paylaşıldığı bir ilkedir. Yasal düzenlemenin amacı, Frontex tarafından koordine edilen deniz sınırı gözetim operasyonları ile ilgili uluslararası kuralları kesinleştirmektir. Müdahale/kurtarma AB üye devletleri ve Frontex'in işbirliği içinde olduğu üçüncü bir ülkenin karasularında gerçekleşirse, kurtarılan kişilerin sorumluluğunun kural olarak bu diğer ülkelere ait olacağı varsayılmaktadır.

Bir grup avukat, AB'yi Akdeniz'deki göç politikasının neden olduğu insanlığa karşı suçlarla itham ederek Uluslararası Ceza Mahkemesi(ICC)'ne başvurmuş ve AB'nin suç işlediği iddia edilen binlerce insanın ölümünden sorumlu olduğu ve bunun insanlığa karşı suç olduğu gerekçesiyle AB göç politikası için dava açmıştır. Öte yandan, Avrupa Birliği'nin 14 üye devleti Akdeniz'de kurtarılan mültecilerin paylaşımı hakkında Almanya ve Fransa tarafından önerilen dayanışma mekanizmasını kabul etmiştir. Bu akademik makale büyük eksiklikleri/hataları analiz etmeyi amaçlamakta ve uluslararası hukuk perspektifi açısından arama ve kurtarma misyonuna AB'nin güncel yaklaşımını tartışmaktadır.

12 1951 Cenevre Sözleşmesi, özellikle 33. Maddesi, Mültecilerin Statüsüne ilişkin 1967 Protokolü, 1982 Deniz Hukuku BM Sözleşmesi (UNCLOS), 1974 Uluslararası Denizde Can Güvenliği Sözleşmesi (SOLAS) ve 1979 tarihli Uluslararası Denizcilik Arama ve Kurtarma Sözleşmesi (SAR) ve Uluslararası Denizcilik Örgütü'nün (IMO) ilgili kararları, özellikle 20 Mayıs 2004 tarihli MSC.167 (78) , 'Denizde Kurtarılan Kişilerin Tedavi Edilme Kılavuzu ,

Bugün AB vatandaşlarının göç sorununu artık temel öncelikleri olarak dikkate almadıkları bir sır değildir. Böylece, bazı Avrupa devletleri arasında göçmen karşıtı popülizm ortaya çıkmış olsa bile, bu ülkelerin Akdeniz'deki arama kurtarma operasyonları yoluyla üçüncü ülkelerle daha güçlü insani işbirliği içinde olmak ve bunu sürdürmek için yasal ve ahlaki yükümlülükleri vardır. AB şimdi Akdeniz genelinde göçe yönelik mevcut geçici çözümler yerine daha verimli ve sürdürülebilir bir yaklaşımı benimseme fırsatına sahiptir. Bu insani krizi durdurmak için acil adımların atılması gerekmektedir. Avrupa hükümetleri mevcut politikalarını tersine çevirmeli ve kendi arama ve kurtarma çabalarını önemli ölçüde artırmalı veya denizde insanları kurtarmaya yoğunlaşan Sivil Toplum Kuruluşlarının operasyonlarını kolaylaştırmalıdır. Uluslararası toplumun, tehlikedeki gemilere yardım sağlamak ve arama ve kurtarma politikalarını gerçekleştirmek için uluslararası deniz hukukunda yer alan yenilikçi ve işbirlikçi adımları atmaya ihtiyacı vardır. Bu adımlar AB'ye ve üye ülkelere daha etkili göç politikaları oluşturmalarında yardımcı olacaktır.

Anahtar Kelimeler: Düzensiz göç akımları, AB arama ve kurtarma operasyonları, mülteci tekneleri, Schengen Sınır Kodu, AB göç politikası.

Illegal Immigration Via Mediterranean And Eu Sar-Search And Rescue Missions: Will Turning On Blind Eye Or Open?

Prof. Dr. Mesut Hakkı Çaşın

Abstract¹³

In recent years, illegal migration flows by sea across the dangerous Mediterranean -a dynamic phenomenon which is largely associated with growing concern arising from those in Africa and Middle East attempting to reach European coastal states and triggering maritime border security controls and brushing up on the integrity of restrictive migration policies. According to the International Organization for Migration, since the beginning of 2014, nearly 19,000 people have died or went missing in attempting to cross the Mediterranean Sea to Europe. These critical risks do not end once the immigrants reach EU. More importantly, following the escalating, dramatic humanitarian crisis, the international public opinion's attention shifted to a more aware focus, with the tragedy of *Aylan Kurdi's* death bringing the situation into the public eye more than ever. In addition, such flows are very often mixed, with the protection of refugees, asylum-seekers and migrants travelling by sea forming an integral part of international human rights and refugee & maritime laws. However, uncertainty yet remains as to the legal basis of NGO-Non-Governmental Organizations conducting SAR-search & rescue missions and the practices of European states.

13 First referee report date: 22.01.2020 / Second referee report date: 13.02.2020

REFUGEES SAR OPERATIONS IN MEDITERRANEAN SEA

These SAR operations are normally provided by the coastguards of coastal states, to be performed in the respective territorial waters as well as in designated search-and-rescue zones. Besides coastguards, private ships are also expected to come to the aid of those in great problem at sea¹⁴ and to put an end to these tragedies. The criminalization and obstruction of such humanitarian acts has especially targeted NGOs. In spite of volunteers and NGO's maritime rescuers are now being criminalized, European ports are normally closed to immigrated people. The NGO SAR operations have been funded by donations and have received public support, which was strengthened by positive media. EU member states' obligations under international maritime law, both coastal states and flag states responsibilities to aid operate SAR missions and case of vessels or reception of refugees' asylum-seekers and migrants on land; relate to

14 UNHCR's Legal Brief on International Law and Rescue at Sea. The briefing continues: "Coastal states should relieve the ships as soon as practicable."

the law of the sea; under the right of life.¹⁵

EU has shifted its migration policy from one of employing SAR missions as a humanitarian response, to treating the sea operations as a means to stop boats from reaching the EU's external borders, with a goal to deterring further arrivals. Yet, in March 2019, the EU began to replace these ships with unmanned aerial vehicles. In this respect, EU has adopted a set of common guidelines for the surveillance of the external maritime borders. EU Council Decision have supplementing the Schengen Borders Code as regards the joint surveillance of the external maritime borders. The EU, for its part, has failed to create the kind of system for fairly distributing refugees among the member states. EU principle of solidarity as "equal solidarity"- whereby responsibility is upheld and equally shared among all Schengen countries. The legal regulation aim is to ensure that the international rules relevant to the maritime border surveillance operations coordinated by Frontex are uniformly applied by the participating Member States. When interception/rescue is performed in the territorial waters of third countries with which the EU Member States and Frontex collaborate, it seems to be assumed that the responsibility for the persons recovered belongs by default to those other countries.

A group of lawyers applied to the International Criminal Court (ICC) accusing the EU of crimes against humanity which allegedly resulted from its migration policy in the Mediterranean to file a lawsuit on the grounds that it was responsible for the deaths of thousands of accused of committing crimes against humanity for EU immigration policy. On the other hand, the 14 member states of the European Union adopted the solidarity mechanism proposed by Germany and France for the sharing of asylum seekers rescued in the Mediterranean. This academic paper aims to analyse the major flaws and discusses SAR missions in the EU's current approach in terms of international law perspective. It's no secret that today, EU citizens no longer appear to regard immigration

15 Geneva Convention of 1951, in particular Article 33 thereof, the Protocol of 1967 relating to the Status of Refugees, the UN Convention on the Law of the Sea of 1982 (UNCLOS), the International Convention for the Safety of Life at Sea of 1974 (SOLAS) and the International Convention on Maritime Search and Rescue of 1979 (SAR) as amended, and related resolutions of the International Maritime Organization (IMO), notably Resolution MSC.167(78) of 20 May 2004 entitled 'Guidelines on the Treatment of Persons Rescued At Sea'.

problem as their main priority. Thus, even emerging anti-immigrant populism between some of the European states, they have the legal and moral obligation to resume stronger humanitarian cooperation with third countries through SAR operations in the Mediterranean. EU now has an opportunity to take a more productive and sustainable approach replacing existing ad-hoc solutions to migration across the Mediterranean. Urgent steps are needed to stop this humanitarian crisis. European governments need to reverse their current policies and either substantially increase their own Search and Rescue (SAR) efforts or facilitate the operations of NGOs engaged in saving people at sea. International community needs reforming cooperative steps enshrined in the international law of the sea, to provide assistance to vessels in distress and take the SAR policies would help the EU and its member states establish more effective migration policies.

Key Words: Irregular migration flows, EU search and rescue operations, refugee vessels, Schengen Borders Code, EU migration policy

Suriye İç Savaşı ve Mülteci Krizinin Türkiye-AB İlişkilerine Etkisi: Taraflar Geri Kabul Anlaşmasını Sürdürebilir Mi?

Prof.Dr. Mesut Hakkı Çaşın

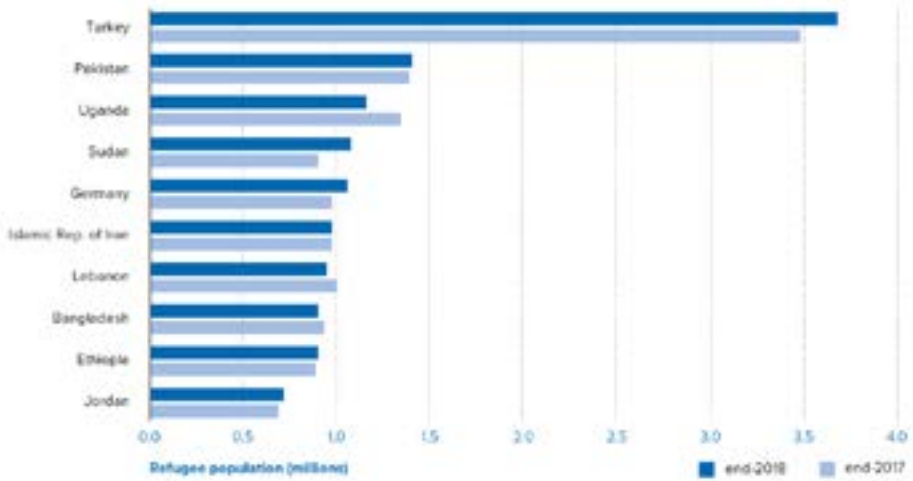
Özet¹⁶

Ümit verici demokratik reformlara karşın Orta Doğudaki Arap Baharı, XXI. yüzyıldaki en dramatik kriz olan, hatta bitiş tarihine dair tahminlerle birlikte tüm uluslararası barış çabalarına rağmen kanlı bir biçimde devam eden Suriye iç savaşına dönüşmüştür. Suriyeli mülteci krizi, uluslararası toplumun odağı haline gelmiştir. 2020'nin başlarında, kalıcı siyasi çözümler olmadan süregelen Suriye'deki iç savaş, "vekâlet savaşına" dönüşmektedir. Destek sağlayan ülkelere askeri müdahaleleri, dış politika hedeflerine ulaşmak için mali-insani masraflara yol açma riski taşımayan yöntemlere ilişkin olarak, milyonlarca ailenin evlerine dönmesi mümkün olmamıştır.

16 İlk hakem raporu tarihi: 13.02.2020 / İkinci hakem raporu tarihi: 06.02.2020

TÜRKİYE, DÜNYADA EN FAZLA MÜLTECİ POPÜLASYONUNU BARINDIRAN ÜLKEDİR¹⁷.

Major host countries of refugees | end-2017 to end-2018

İlk olarak, çatışma halkın yarısından fazlasını yerinden etmiş, UNHCR Suriyeli 6.7 milyon mültecinin dünyadaki en büyük mülteci topluluğunu oluşturduğunu kaydetmiştir. **İkinci olarak**, son derece tehlikeli Suriye savaşı, artmaya devam eden acil insanı yardım ihtiyaçları ile karşılaşmakta, mağdur insanların yerinden edilmesi artmakta; özellikle kadınların, çocukların tamamı savaşa ve şiddete maruz kalmakta, temel hizmetlerden, eğitim ve korumadan giderek yoksun bırakılmaktadırlar. **Üçüncü olarak**, 2011’de Suriye savaşı ile başlayan mülteci krizi sonucunda, ülkeyi mülteci olarak terk edenler Ege Denizi ve Balkan ülkeleri olmak üzere coğrafi bakımdan deniz ya da kara yollarını tercih etmişler; Türkiye, AB ülkeleri bakımından transit ülke haline gelmiştir.

Yürürlükteki uluslararası mülteci anlaşmalarının varlığı göz önüne alındığında, modern mülteci hukukunun değişen yapısı ne anlama gelmektedir? Bugünün dünyasında, dakikada 20 kişi yerinden edilmektedir. 113 kişiden biri

¹⁷ <https://www.unhcr.org/globaltrends2018/>

sığınmacı, ülke içi yerinden edilmiş kişi ya da mültecidir. UNHCR'ye göre, kayıtlara geçmiş en yüksek yer değiştirme seviyelerine tanıklık etmekteyiz. 2018'in sonunda, eşi görülmemiş bir şekilde 70.8 milyon insan, çatışma ve zulüm sonucunda evlerinden edilmiştir. Bu insanların neredeyse 40 milyonu mülteci, yarısından fazlası 18 yaşın altındadır¹⁸

Bu dramatik tablo Avrupa penceresinden görülmektedir; 2015 yılında Avrupa, savaştan etkilenen ülkelerden kaçan 1.25 milyon mültecinin gelişi ile karşı karşıya kalmıştır. 2016 yılında, tahmini olarak 362.000 mülteci ve göçmen, Akdeniz'i geçerek hayatlarını tehlike atmış, 181.400 kişi İtalya'ya ve 173.450 kişi Yunanistan'a gelmiştir. 2017 yılının ilk yarısında, 105.000'in üzerinde mülteci ve göçmen Avrupa'ya girmiştir¹⁹. Eurostat'a bildirilen verilere göre, AB'de yasa dışı olarak kalan 478.155 kişiye 2018'de terk etme emri verilmiş ve 170.380'i etkin olarak üçüncü bir ülkeye gönderilmiştir. Bunun sonucunda 2017 yılına ait yüzde 37 olan geri dönüş oranı, 2018 yılında hafif bir azalma ile 36'ya düşmüştür²⁰.

Bu muazzam toplu göç dalgaları ve siyasi bakımdan istikrarsız bölgelerden kaçan sığınmacılar, yakın zamanda AB üye ülkelerinin, kalıcı çözümler bulmaları gereken sorunu haline gelmiştir. Böylece savaştan, siyasi baskıdan ve yoksulluktan kaçmak için sıklıkla hayatlarını riske atan iki milyon insanın mülteci olarak gelmesi ile AB, istisnai bir zorlukla karşılaşmıştır. Yukarıda belirtilen gelişmeleri hatırlayacak olursak, 2011'de Suriye'de başlayan savaştan bu yana Türkiye, 3.6 milyon mülteci olmak üzere dünyadaki en büyük Suriyeli sayısının etkilediği ev sahibi olmuştur²¹. 18 Mart 2016'da, Türkiye ve Avrupa Birliği, Türkiye'den Avrupa'ya düzensiz göçmen akışını durdurmayı amaçlayan bir anlaşma yapmıştır. AB-Türkiye Bildirisi'nin yasal çerçevesi altında, Türkiye'den Yunan adalarına gelen ve sığınma talepleri kabul edilmeyen bütün yeni düzensiz göçmenler ve sığınmacılar Türkiye'ye geri gönderilmelidir. Gerçekten de,

18 <https://www.un.org/en/sections/issues-depth/refugees/>

19 <https://www.unhcr.org/europe-emergency.html>.

20 EU Commission "Progress Report on the Implementation of the European Agenda on Migration", Brussels, 16.10.2019, COM (2019) 481 final.

21 Türkiye, coğrafi konumu nedeniyle, mülteciler ve göçmenler için ilk giriş ve en önemli transit ülke durumundadır. Başta Suriye'deki ve Irak'taki çatışmalar, Türkiye'ye 4 milyonu aşan benzeri görülmemiş bir topluluğun gelmesine ve Türkiye'nin dünyada en çok mülteciye ev sahipliği yapan ülke konumunu edinmesine sebep olmuştur.

Ankara ile geri kabul anlaşması, göç meselesine çözüm bulmak için AB bakımından önemli bir hukuki çerçevedir. Mart 2016'dan bu yana, AB-Türkiye Bildirisi, Doğu Akdeniz'deki düzensiz göç akışının AB ve Türkiye tarafından etkin ve ortak bir biçimde ele alınmasını sağlamada çok önemli bir rol oynamıştır. Bildiri, düzensiz ve tehlikeli geçişlerin ve Ege Denizi'nde kaybedilen hayat sayısının azaltılması bakımından somut sonuçlar vermeye devam etmektedir²².

Anlaşmayla birlikte, sınır güvenliğini sağlamak için düzensiz göçmenlerin toplu geri dönüş krizine derhal yanıt verilmesi, insan hakları ihlallerine yol açtığı gerekçesiyle sık sık eleştirilmiştir. Mutabakat süreçleri kapsamındaki uygulamalar, uluslararası hukukun mülteci haklarına ilişkin düzenlemelerine uymamaktadır. Davaların da uygulamalara karşı açıldığı görülmektedir. Buna karşılık AB, Suriyeliler için mali yardım sağlamakta olup; Türkiye'deki mülteciler yasal yolu kabul etme taahhüdünde bulunmuştur. Bu bağlamda, AB'nin başlattığı, Türkiye'ye her yıl gönderilen bir buçuk milyar Avro Türkiye'nin gereksinimlerini karşılamamaktadır. Bu çalışmada, mülteci krizini açıkça birbirine bağlayan iki güncel hukuki gelişme üzerinde durulacaktır.

22 EU Commission, Report, ibid.

Syria Civil War And Refugee Crisis Impact To Turkey-Eu Relations: Can Parties Advance Readmission Agreement?

Prof.Dr. Mesut Hakkı Çaşın

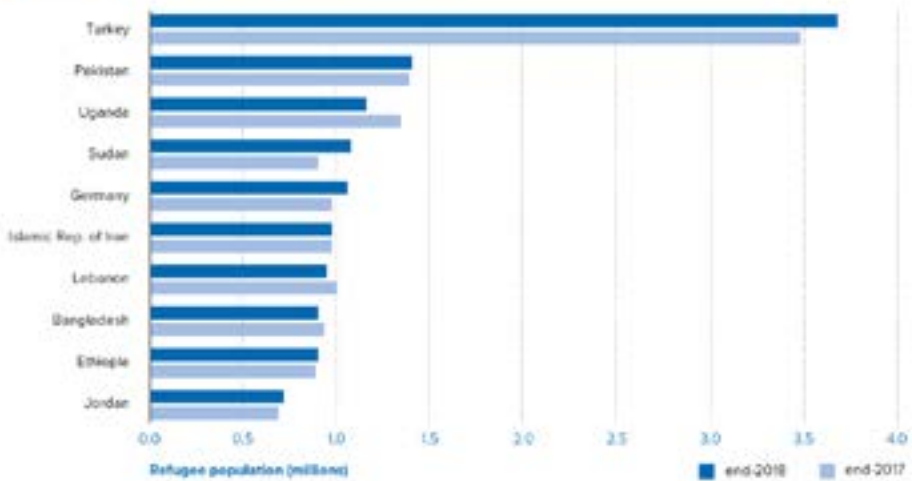
Abstract²³

In contrary hopeful democratic reforms in the Middle East “Arab Spring” has turned to the Syrian civil war, which most dramatic humanitarian crises in the XXI th century world, even all international peaceful efforts with predictions on its end date and is still bloody ongoing. Syrian refugee crisis has emerged the center of international community. At the beginning 2020, without permanent political solutions ongoing civil war in Syria is evolving into a ‘proxy war’. Regarding sponsoring states military interventions, risk-free means of fulfilling foreign policy goals, which will not incur the financial and human costs millions of families could not return to their homes.

23 First referee report date: 13.02.2020 / Second referee report date: 06.02.2020

TURKEY HOSTING THE LARGEST REFUGEE POPULATION COUNTRY IN THE WORLD ²⁴

Major host countries of refugees | end-2017 to end-2018

First, the conflict has displaced more than half of its people, UNHCR recorded 6.7 million refugees from Syria also created the largest refugee population in the world. **Secondly**, very dangerously Syrian war, have faced with serious urgent humanitarian assistance needs continue to rise, victim people displacements are increasing and an entire especially woman, children are being exposed to war and violence, increasingly deprived of basic services, education and protection. **Thirdly**, a result of the refugee crisis that broke out in 2011 with the Syrian war who left the country as refugees, geographically either sea or land ways preferred Aegean Sea or Balkan countries Turkey turned transit state to EU countries such as legally asylum seeker.

In view of the existence of legitimate international refugee agreements currently in force, what does it mean to be a changing nature of the modern refugee law? In today's world, twenty people a minute are displaced. One in every

²⁴ <https://www.unhcr.org/globaltrends2018/>

113 people is either an asylum-seeker, internally displaced or a refugee. According to UNHCR we are now witnessing the highest levels of displacement on record. An unprecedented 70.8 million people around the world have been forced from home by conflict and persecution at the end of 2018. Among them are nearly 30 million refugees, over half of whom are under the age of 18.²⁵

This dramatic picture is seen from the window of Europe, during the 2015, Europe faced the arrival of over 1.25 million refugees fleeing from war-affected countries. An estimated 362,000 refugees and migrants risked their lives crossing the Mediterranean Sea in 2016, with 181,400 people arriving in Italy and 173,450 in Greece. In the first half of 2017, over 105,000 refugees and migrants entered Europe.²⁶ According to data reported to Eurostat, 478,155 persons illegally staying in the EU were ordered to leave in 2018, and 170,380 were effectively returned to a third country. This resulted in a return rate of 36% for 2018, a slight reduction from 2017 (return rate of 37%).²⁷ These vast increase mass migrant waves and asylum seekers fleeing from politically destabilized regions soon came to be represented as a crisis most EU member states in their struggle to find durable solutions. Thus EU faced an exceptional challenge when around two million people arrived refugees, often risking their lives to escape war, political oppression or poverty. Remembering aforementioned developments, we must importantly underline since the outbreak of the war in Syria in 2011, Turkey has become host to the 3.6 million refugees that largest number of Syrian exposed in the world.²⁸ Turkey and European Union have been reached an agreement aimed at stopping the flow of irregular migration via Turkey to Europe; in 18 March 2016. Under the legal framework of the EU-Turkey Statement, all new irregular migrants and asylum seekers arriving from Turkey to the Greek islands and whose applications for asylum have been declared inadmissible should be returned to Turkey. Of course, from EU side,

25 <https://www.un.org/en/sections/issues-depth/refugees/>

26 <https://www.unhcr.org/europe-emergency.html>.

27 EU Commission "Progress Report on the Implementation of the European Agenda on Migration", Brussels, 16.10.2019, COM (2019) 481 final.

28 Turkey is the first entry and a leading transit country for refugees and immigrants because of its geographical location. including due to the conflict in the mainly Syria and Iraq, Turkey to the unprecedented number of results to come from people unprecedented, Turkey, 4 million more than the population, it is to make the most refugees and home to the world.

Readmission Agreement with Ankara is important legal framework for the EU to tackle with the immigration issue. Since March 2016, the EU-Turkey Statement has played a crucial role in ensuring that irregular migration flows in the Eastern Mediterranean are addressed effectively and jointly by the EU and Turkey. The Statement has continued to deliver concrete results in reducing irregular and dangerous crossings, and the number of lives lost in the Aegean Sea.²⁹

Together with the agreement, immediate response to the crisis collective return of irregular migrants to ensure border security; has often been criticized for causing human rights violations. Implemented under reconciliation procedures do not comply with the regulations on refugee rights in international law. It is also seen that lawsuits have been filed against the practices. Implemented under reconciliation procedures do not comply with the regulations on refugee rights in international law. In return the EU, is providing financial assistance for Syrian refugees and refugees in Turkey has pledged to accept the legal way. In this context, one and a half billion euros each year to send to Turkey starting EU did not satisfy Turkey. In this paper, I will focus on two recent legal developments that explicitly connect the refugee crisis in terms of the international law.

Key Words: Syria refugees, EU-Turkey Readmission Agreement, irregular migrants, Arab Spring, asylum seekers

²⁹ EU Commission, Report, *ibid.*

Avrupa Birliği'nde İşçi Göçünün Düzenlenmesi ve Kolaylaştırılması: Gerçek Bir Dengeleme Hareketi

AB Geri Dönüş Yönergesi – Başlangıca Gerileme?

Prof. Dr. Sarah Progin-Theuerkauf

Özet³⁰

AB Geri Dönüş Yönergesi on yıldan fazla bir süredir yürürlükte bulunmaktadır. Yönerge gerekçesinin 4 numaralı paragrafına göre, “*etkili bir geri dönüş politikasının sağlanması amacıyla*” “*açık, şeffaf ve adaletli kuralların*” düzenlenmesi yükümlülüğü getirilmiştir.

Avrupa Birliği Adalet Divanı (ABAD) tarafından karar verilen ve Yönerge'nin açık olmayan hükümlerini yorumlayan 20'den fazla uyuşmazlık adeta farklı dillerde kaleme alınmıştır. ABAD içtihatlarının yardımıyla, oldukça sorunlu (ve hala fazlasıyla muğlak) altı hukuki mesele şu şekilde tanımlanabilir:

(1) Ceza yargılaması ile geri dönüş usulü arasındaki ilişki; (2) sığınma usulü ile geri dönüş usulü arasındaki ilişki; (3) alıkoymanın esasları ve alıkoyma şartları; (4) ülkeye giriş yasakları; (5) geri gönderilmeden önceki hukuki dinlenme hakkı; (6) non-removable returnee³¹ durumu.

Genel olarak, Yönerge ile yaratılan hukuki çerçevenin ne açık ne de adaletli olduğu öne sürülebilir. Uygulama bakımından, Yönerge daha etkili geri dönüşlere yol açmamıştır. Ayrılma (terk etme) emri verilen birçok üçüncü ülke vatandaşı aslında menşe ülkesine geri dönmemektedir. Bunların birçoğu firar etmeyi tercih etmekte ve düzensiz göçmen olarak üye ülkelerde bir yerde yaşamaktadır. Uygulamaya dair diğer problemlere ise gerçekten de hukuk ile yön verilemez; örneğin, geri dönüşlerin organizasyonu ve masraflarının karşılanması için mali kaynaklar ile insan kaynakları, üye devletler arasında iş

30 İlk hakem raporu tarihi: 14.01.2020/ İkinci hakem raporu tarihi : 22.01.2020

31 Bu terim, AB Komisyonu tarafından “*AB üye devletlerinden birinin topraklarında yasal olarak kalma hakkı bulunmayan ve geri gönderme kararına tabi olan ancak, çeşitli nedenlerde derhal gönderilemeyen üçüncü ülke vatandaşları*” şeklinde tanımlanmaktadır. <https://ec.europa.eu/home-affairs/what-we-do/networks/european_migration_network/glossary_search/non-removable-returnee_en>, Son Erişim Tarihi: 08.01.2020.

birliği ve özellikle üçüncü ülkeler ile (bu ülkelerin) kendi vatandaşlarını geri almalarına dair iş birliği.

Akıllarda kalan oldukça yetersiz bir geçmiş dönem performansı ve birçok politik baskı ile AB Komisyonu, 2018 Eylül ayında, Geri Dönüş Yönergesi'nin yeniden düzenlenmesini önermiştir. Önerilen değişikliklerin “*temel haklara mutlak saygı prensibi çerçevesinde, mevcut kuralların etkililiğini iyileştirmek ve bu kuralların AB içinde istikrarlı bir biçimde uygulanmasını sağlamak*” olduğu belirtilmiştir. Bu değişiklikler, diğerlerine ek olarak, hızlandırılmış sınır prosedürleri, kolaylaştırılmış temyiz (itiraz/başvuru) süreçleri, en az üç aylık alıkoyma dönemi, “firar etme tehlikesini” tanımlamak için ortak kriter ve gönüllü dönüş için daha kısa süreler ile ilgilidir.

Önerilen değişiklerin yanında, halen yürürlükte bulunan Yönerge'ye dair hukuki sorunlar da incelenecektir. Ardından, 2018 Eylül tasarısının mevcut problemlere çözüm getirip getiremeyeceği değerlendirilecektir.

Anahtar Kelimeler: Geri Dönüş, sınır dışı etme, alıkoyma, göç, Avrupa Birliği.

The EU Return Directive – Back to the start?

Prof. Dr. Sarah Progin-Theuerkauf

Abstract³²

The EU Return Directive is now more than ten years old. According to Recital 4 of the Directive, it was supposed to set up “*clear, transparent and fair rules*” “*to provide for an effective return policy*”.

The more than 20 cases decided by the Court of Justice of the European Union (CJEU), interpreting unclear provisions of the Directive, speak a different language. With the help of the CJEU judgments, six very problematic (and still very unclear) legal issues can be identified:

(1) The relationship of criminal proceedings and return procedures; (2) the relationship of asylum procedures and return procedures; (3) detention grounds and detention conditions; (4) entry bans; (5) the right to be heard before being returned; (6) the fate of non-removable returnees.

All in all, one can say that the legal framework created by the Directive is neither clear nor fair. On the practical side, the Directive did not really lead to more efficient returns. Many of the third country nationals ordered to leave actually do not return to their country of origin. Lots of them prefer to abscond and live as irregular migrants somewhere in the Member States. Other practical problems cannot really be addressed by the law, for example the financial and human resources in order to organize and pay for returns, cooperation among Member States and especially cooperation with third countries supposed to take back their own nationals.

With a rather poor track record in mind and lots of political pressure, the EU Commission proposed a reform of the Return Directive in September 2018. The proposed changes are said to “*improve the effectiveness of the existing rules, and ensure that they are applied consistently across the EU, in full respect of fundamental rights*”. They concern, among others, accelerated border procedures, streamlined appeal procedures, a minimum detention period

32 First referee report date: 14.01.2020/ Second referee report date: : 22.01.2020

of at least three months, common criteria to define the “risk of absconding” and shorter periods for voluntary returns.

The legal problems of the currently applicable Directive as well as the proposed changes will be analyzed. It will then be assessed whether the proposal of September 2018 is able to remedy the existing problems.

Key Words: Return, expulsion, detention, migration, European Union.

Türkiye'deki Suriyelilerin Hukuki Statüsü

Prof. Dr. Sibel Özel

Özet³³

Her geçen gün daha fazla sayıda insan sığınma amacıyla ülke sınırlarını aşmakta ve daha sonra da ev sahibi ülkede kalmayı ve ailesi için yeni bir yaşam kurmayı istemektedir. Hukuki açıdan uluslararası koruma Mültecilerin Hukuki Statüsüne dair 1951 tarihli Birleşmiş Milletler Sözleşmesi çerçevesinde zulme veya ciddi zarara uğrayacağından haklı nedenlerle korktuğu için kendi ülkesinden kaçmak zorunda kalanlara sağlanmaktadır ki bu kişiler mülteci olarak adlandırılmaktadır. Diğer yandan daha iyi ekonomik standartlarda yaşamak için kendi isteği ile ülkelerini terk edenlere göçmen denmektedir. Günlük dilde bu iki kavram eş anlamlı olarak kullanılmaktadır ancak hukuken farklı anlamları işaret etmektedir. Mülteciler, başta 1951 tarihli Birleşmiş Milletler Sözleşmesi olmak üzere, uluslararası hukuka tâbi iken; göçmenler ulusal hukukla bağlıdır. Günümüzde her ne kadar mülteci ve göçmen arasındaki fark belirsizleşmeye başlamışsa da ülkelerindeki karışıklıktan dolayı yerlerinden ayrılmış kişiler için uygulanacak hukukun belirlenmesi, tanımların açık ve net olmasını gerekli kılmaktadır.

Türkiye 1951 Birleşmiş Milletler Sözleşmesi'ne coğrafi çekince koyarak taraf olmuştur. Bu nedenle sadece Avrupa ülkelerinde meydana gelen olaylar nedeniyle zulme veya ciddi zarara uğrayacağından korktuğu için kendi ülkesinden kaçmak zorunda kalan kişilere mülteci statüsünü tanımaktadır. Bu coğrafi sınırlama nedeniyle, 1951 Birleşmiş Milletler Sözleşmesi şartlarında Avrupa dışı ülkelere gelenlere ise şartlı mülteci statüsü verilmektedir.

Göçmenlere gelince, Türk hukukunda tümüyle farklı bir tanım yer almaktadır. İskân Kanunu göçmeni Türk soylu ve Türk kültürüne bağlı olup, bu kanun gereğince kabul olunanlar olarak tanımlamıştır. Böylece göçmen hukuken sadece belirli kategori kişi için kabul edilmekte ve bu kişiler hemen vatandaşlığa alınmaktadır. Bu itibarla Türkiye'de göçmen statüsünde yabancı bulunmamaktadır.

33 İlk hakem raporu tarihi: 08.01.2020 / İkinci hakem raporu tarihi: 09.01.2020

Kitleseel halde yer değiştiren kişilerin durumunda ise bireysel olarak iltica başvuru sahiplerine uluslararası koruma sağlanması zor ve hatta imkânsızdır. Bu nedenle geçici koruma kavramı geliştirilmiştir. Bu kavram uluslararası korumanın kapsamında yer almamaktadır; ancak kitleseel halde yer değiştiren kişiler için etkin ve faydalı bir uygulamadır. Suriyelilerin hukuki statüsü de bu bağlamda geçici koruma statüsüdür. Suriyelilere 1951 Birleşmiş Milletler Sözleşmesine göre mülteci statüsü verilemez; Yabancılar ve Uluslararası Koruma Kanununa göre de şartlı mülteci olarak kabul edilemezler.

Bu tebliğ mülteci, şartlı mülteci, göçmen ve Türkiye'deki Suriyelilerin tâbi olduğu rejim olan geçici koruma kavramlarını irdeleyecek ve Suriyelilerin vatandaşlığa alınması teklifini, uluslararası ve ulusal hukuk çerçevesinde ve ayrıca vatandaşlık kavramı bağlamında değerlendirecektir. Uluslararası Adalet Divanı'nın Nottebohm kararında (Liechtenstein v. Guatemala) kararında belirttiği gibi "Vatandaşlık hafife alınacak bir mesele değildir". Yeni bir sadakat borcu doğurmaktadır. Bu bağlamda Suriyelilerin kitleseel olarak vatandaşlığa alınması vatandaşlık kavramının özü ile bağdaşmadığı gibi Türk Vatandaşlığı Kanununa da aykırıdır.

Anahtar sözcükler: mülteci, göçmen, uluslararası koruma, geçici koruma, Suriyeliler, vatandaşlık

The Legal Status of Syrians in Turkey

Prof. Dr. Sibel Özel

Abstract³⁴

The larger number of people cross state borders in order to seek for asylum and, then they want to stay in the host state so as to establish a new life for their family day by day. In legal terms international protection is provided for those who are obliged to flee from their country of origin owing to well-founded fear of being prosecuted or undergoing serious damage under the scope of United Nations Convention relating to the Status of Refugees of 1951, they are called refugee. On the other hand, those who leave of their own volition to improve their economic situation are called immigrant. While these terms are interchangeable in daily life, it is legally different. As refugees are subject to international law, the United Nations Convention of 1951 in first, immigrants are bound by internal laws. Even though the difference between a refugee and an immigrant becomes uncertain, for a displaced people owing to conflicts in their country of origin at present, applicable law requires a clear definition.

Turkey is a party to the United Nations Convention of 1951 with the geographical reservation so that only people from European Countries who are obliged to flee from their country of origin owing to well-founded fear of being prosecuted or undergoing serious damage will be recognized as a refugee. Because of this geographical restriction, Turkey adopts another term which is called a conditional refugee for those who come from outside of European countries in the same conditions of refugees under the scope of the United Nations Convention on refugees of 1951.

When it comes to immigrants, Turkish law gives completely different definition. The Turkish Inhabiting Law defines immigrant as those who are Turkish origin and subject to Turkish culture and recognized to be inhabited by this law. Thus, immigrants are legally recognized only for certain category of peo-

34 First referee report date: 08.01.2020 / Second referee report date:09.01.2020

ple and will be naturalized immediately. Therefore, there are not foreigners in Turkey in the legal status of immigrants.

In the event of a mass influx of displaced persons, it is difficult or impossible to grant international protection to asylum seekers individually; therefore, temporary protection is developed. This term is the outside of international protection, but it is effective and useful for the mass influx of displaced persons. Accordingly, the legal status of Syrians is temporary protection. They cannot be granted the status of refugee under the United Nations Convention of 1951; cannot be recognized as a conditional refugee under the Foreigners and International Protection Law nr. 6458.

This paper is to aim to study the definitions of refugee, conditional refugee, immigrant and temporary protection that Syrians in Turkey are subject to and will review the proposition that Syrians should be naturalized in the perspective of international and national law as well as the concept of naturalization itself. As stated by International Court of Justice in the Nottebohm case (Liechtenstein v. Guatemala) is that “Naturalization is not a matter to be taken lightly”. It involves establishment of a new bond of allegiance. In this respect the naturalization of a mass influx of Syrians will be contrary to the concept of naturalization as well as it is against the Turkish Citizenship Law.

Key words: refugee, immigrant, international protection, temporary protection, Syrians, naturalization

Avrupa Birliği'nde İşçi Göçünün Düzenlenmesi ve Kolaylaştırılması: Gerçek Bir Dengeleme Hareketi

Prof. Dr. Tesseltje de Lange

Özet³⁵

Yasal işçi göçü kanallarının açılmasının, sözde düzensiz göçü azaltmak için etkili bir politika aracı olduğuna dair çok az bilimsel kanıt vardır. Öte yandan, yasal işçi göçü fırsatlarının önüne geçilmesi düzensiz göçün artmasına ve muhtemelen iltica prosedürünün kötüye kullanılmasına sebep olabilir. Bu durumu akılda tutarak belirtmek gerekir ki, bu iştirak üç konuyu ele almaktadır. İlk olarak, Güvenli, Usulüne Uygun ve Düzenli Göç Hakkında Evrensel Sözleşme ve Göçmenler Üzerine Evrensel Sözleşme'nin (bundan böyle: Evrensel Sözleşme) sağladığı çerçeve açıklanarak başlanabilir; muhtemelen evrensel düzeyde alıcı devletler sunuyor ve göçü daha kontrol edilebilir bir süreç haline getiriyor. Evrensel anlaşmalarda formüle edilen amaçlar, Avrupa Birliği üye ülkelerinin işçi göçünü (yeniden) değerlendirmesi ve çıkarlarını gözden geçirmesi için bir başlangıç noktası teşkil eder. İkinci olarak, iştirak, yasal göç kanallarından bahsederken Avrupa Birliği'nde kullanılan üç tür araç üzerinde durmaktadır: yasama, ortaklık ve proje finansmanı. Bu araçlardan ilki, Mevsimlik İşçiler Direktifi, yeniden düzenlenerek sunulan Mavi Kart Direktifi, Uzun Dönem Oturma İzni Direktifi gibi Avrupa Birliği direktiflerini kapsar. İkinci enstrüman türü olan mobilite ortaklıkları, çok tartışılan dairesel işçi göçü planlarını savunurken üçüncü enstrüman ise karma bir yapılanma içinde, evde eğitim ve Avrupa Birliği kombinasyonu ile, yasal göç kanalları yaratmak için kullanılan ve Avrupa Birliği tarafından finanse edilen projelerdir; yukarıda bahsi geçen üç araç da Avrupa Birliği'ne üye ülkelerin dengesizlikleri ve ulusal işgücü piyasası ihtiyaçlarını işaret etmeye ve hatta bazıları 'istenmeyen' göçün temel nedenlerini ele almayı sağlamaktadır. Üçüncü ve son olarak, iştirak, göçmen işçi hakları merceğinden yapılan önceki değerlendirmeleri, küresel iş birliklerinde talep edilen ve uluslararası hukuk enstrümanları ile Avrupa Birliği Antlaşmaları kapsamında korunan göçmen işçi haklarını göz önünde bulundurarak yeniden ele almaktadır.

35 İlk hakem raporu tarihi: 01.02.2020/ İkinci hakem raporu tarihi: 13.02.2020

Anahtar Kelimeler: AB Göç Hukuku, İşçi göçü, global işbirliği, göç yönetimi, Göçmen işçi hakları

Regulating and Facilitating Labour Migration into the European Union: A True Balancing Act

Prof. Dr. Tesseltje de Lange

Abstract³⁶

There is little scientific evidence that opening up legal labour migration channels is an effective policy instrument to lessen so called irregular migration. On the other hand, shutting down legal labour migration opportunities can be linked to an increase of irregular migration and possibly ‘abuse’ of asylum procedures. Keeping in mind this evidence, this contribution addresses three issues. First, it starts of with explaining the framework provided by the Global Compact on Safe, Orderly and Regular Migration and the Global Compact on Refugee (hereinafter: Global compacts), possibly offering receiving states across the globe tools and opportunities to make migration a more controllable process. The objectives formulated in the Global compacts serve as a starting point for a new weighing of interests for European member states (re)considering labor migration into the European Union. Secondly, the contribution elaborates on three types of tools used in the European union to address legal labour migration channels: legislation, partnerships and project funding. The first type of instruments includes European Union Directives such as the Seasonal Workers Directive, the proposed recast of the Blue Card Directive, the Long-term Residents Directive. The second type of instrument, the mobility partnerships advocate the much contested circular labour migration scheme’s and the third instrument is projects funded by the EU which are used to create legal migration channels in a hybrid setting, in combination with training at home and in the EU; all three instruments allow the European member states to address imbalances and national labour market needs and some even aim to address root causes of ‘unwanted’ migration. Thirdly and finally, the contribution reconsiders the previous remarks through a migrant worker rights’ lens, considering the migrant worker rights as called for in the Global compacts and protected under international law instruments and the European Union Treaties.

36 First referee report date: 01.02.2020/ Second referee report date: 13.02.2020

Key Words: EU Migration Law, Labour Migration, Global Compacts, Migration management, Migrant worker rights

Küresel Isınma, İklim Değişikliği ve Göç

Doç. Dr. Kutluhan Bozkurt

Özet³⁷

Küresel ısınma günümüzün en önemli ve güncel sorunlarından biridir. Dünyanın uzak geçmişinde pek çok kereler sıcaklık değişimleri, bir başka ifade buzul çağları ve aşırı sıcak dönemler, yaşanmıştır. Ancak bu defa dünya gezegeni, daha önce hiç yaşanılmayan, endüstriyel atıklar-sera gazları ve fosil yakıtların kullanımıyla ortaya çıkan bir durumla karşı karşıyadır. Bu nedenle gelecek on yıllarda nasıl bir sonucun-sürecin insanlığı ve dünyayı beklediği büyük bir endişe kaynağı olarak ortaya çıkmaktadır.

Küresel ısınmaya bağlı olarak buzulların erimesi, okyanus ve deniz sularının fazla ısınması ve seviyelerinin yükselmesi, sert-aşırı ve ani iklim-mevsim değişikliklerinin yaşanması,³⁸ insan-toplum yaşamına ve ülkelere doğrudan etki etmeye başlamıştır. Acil önemlerin uygulamaya geçirilmemesi halinde yüzyılın sonuna doğru çok büyük olasılıkla, insanlığı yıkıcı bir sürecin beklediği tahmin edilmektedir.

Uluslararası hukuk açısından bakıldığında İklim Değişikliğine dair bazı önemli doküman ve sözleşmeler olmasına rağmen (Kyoto Protokolü, Paris İklim Sözleşmesi gibi) henüz bu konuda radikal adımlar atılamamıştır. Ayrıca; tüm bu gayret ve çabalara rağmen, küresel ısınma kaynaklı İklim Değişikliğinin yıkıcı ve olası etkilerinin çok uzak olmayan yıllar içinde pek çok ülkeyi sarsabileceği, 2050 yılına kadar dünya üzerinde yüz milyonlarca insanın yer değiştirmesine, pek çok ülkenin farklı şehirlerinin ve bölgelerinin sular altında kalmasına yol açacağı öngörülmektedir.³⁹

37 İlk hakem raporu tarihi: 22.01.2020 / İkinci hakem raporu tarihi: 19.02.2020

38 Bozkurt, D., Sen, O. L., 2013. Climate change impacts in the Euphrates-Tigris Basin based on different model and scenario simulations. *Journal of Hydrology*, 480, 149-161. Bkz. ayrıca; Dasgupta, S., Laplante, B., Meisner, C., Wheeler, D., Jianping Y., 2007. *The impact of sea level rise on developing countries: a comparative analysis (English)*. Policy, Research working paper; no. WPS 4136. Washington, DC: World Bank.

39 Neumann B., Vafeidis A. T., Zimmermann J., Nicholls R. J. (2015) Future coastal population growth and exposure to sea-level rise and coastal flooding - a global assessment. *PLoS One* 10:e0118571. Hardy, R. D. & Nuse, B. L. Global sea-level rise: weighing country responsibility

Küresel ısınma kaynaklı yeni bir göç kavramı-türü, “İklim Mültecileri” olgusu,⁴⁰ farklı bir süreç ve gerçeklik olarak ortaya çıkmıştır. İklim değişikliği sebebiyle yüz milyonlarca insanın ve onlarca ülkenin bu durumdan etkileneceği ön görülmektedir. Bu nedenle uluslararası alanda daha radikal ve etkin yeni düzenlemelere ihtiyaç vardır.

Anahtar Kelimeler: Küresel Isınma, İklim Değişikliği ve Göç Hareketleri, Uluslararası Düzenlemeler Işığında Küresel Isınma ve Göç, İklim Mültecileri.

and risk, *Climatic Change* (2016) 137: 333.

40 <https://unric.org/en/the-invisible-climate-refugees-2/>

Global Warming, Climate Change and Migration

Assoc. Prof. Kutluhan Bozkurt

Abstract⁴¹

Global warming is one of the most important and current problems of our time. Many times in the distant past of the world, temperature changes, glacial ages, heat and extremely hot weather periods had been experienced. This time, however, planet Earth is facing a situation that has never been experienced before due to use of industrial waste-greenhouse gases and the use of fossil fuels. Therefore, what kind of possible outcomes and periods awaits the humanity and the world in the coming decades is a major source of concern.

Melting of glaciers, overheating and increasing levels of ocean and sea waters, and experiencing harsh-extreme and sudden climate-season changes due to global warming, have started to have a direct impact on human-society life and countries⁴². If urgent measures are not put into practice, it is very likely that by the end of the century humanity will be confronted with a destructive process.

In terms of international law, although there are some important documents and conventions related to Climate Change (Kyoto Protocol, Paris Climate Convention), radical steps have not been taken yet. It is expected that despite all these efforts the devastating and possible effects of Climate Change caused by global warming may shake many countries in the not too distant future. It is foreseen that by 2050, hundreds of millions of people will be relocated around the world and many cities and regions will be submerged.⁴³

41 First referee report date : 22.01.2020 / Second referee report date: 19.02.2020

42 Bozkurt, D., Sen, O. L., 2013. Climate change impacts in the Euphrates-Tigris Basin based on different model and scenario simulations. *Journal of Hydrology*, 480, 149-161. Please see also; Dasgupta, S., Laplante, B., Meisner, C., Wheeler, D., Jianping Y., 2007. The impact of sea level rise on developing countries: a comparative analysis (English). Policy, Research working paper; no. WPS 4136. Washington, DC: World Bank.

43 Neumann B, Vafeidis A. T., Zimmermann J., Nicholls R. J. (2015) Future coastal population growth and exposure to sea-level rise and coastal flooding - a global assessment. *PLoS One* 10:e0118571. See also; Hardy, R. D. & Nuse, B. L. Global sea-level rise: weighing country responsibility and risk, *Climatic Change* (2016) 137: 333.

A new concept of migration originating from global warming, the “Climate Refugees” or “Climate Migrants” phenomenon,⁴⁴ emerged as a different aspect and reality. It is foreseen that hundreds of millions of people and tens of countries will be affected by climate change. Therefore, more radical and effective new international regulations are needed.

Key Words: Global Warming, Climate Change and Migration Movements, Global Warming and Migration in the Light of International Regulations, Climate Refugees.

44 <https://unric.org/en/the-invisible-climate-refugees-2/>

Göçmen Kaçakçılığı Suçuna İlişkin Güncel Sorunlar

Dr. Öğr. Üyesi R. Barış Erman

Özet⁴⁵

Göçmen kaçakçılığı, Türk Ceza Kanunu'nun 79'uncu maddesinde düzenlenmiştir. Bu sunumda suça ilişkin kanundaki hükümler kısaca açıklanarak, özellikle uygulamada sıklıkla karşılaşılan sorunlar ve tartışmalı hususlar üzerinde durulacaktır. Bu sorunlardan bazıları şunlardır: Kanundaki hükümler uluslararası mevzuatla uyumlu mudur? Suçla korunan hukuksal değer nedir? Göçmenler suçun konusu mu yoksa mağduru mudur? Nötr hareketlerin cezalandırılması nasıl önlenebilir? Suçun tamamlandığı an nedir ve bu bakımdan kanun metninde geçen "imkân sağlama" kavramı nasıl yorumlanmalıdır? Göçmen kaçakçılığı ihmalî hareketle işlenebilir mi? Hata hallerinde nasıl bir uygulama yapılmalıdır? Zorunluluk hali bu suçta düşünülebilir mi? Zincirleme suç hükümleri ne şekilde uygulanmalıdır? Göçmen kaçakçılığı, insan ticareti ve eziyet gibi suçlar arasında suçların birleşmesi hükümleri nasıl uygulanmalıdır? Suçun iştirak halinde veya örgüt kapsamında işlenmesi durumunda ne gibi uygulamalar yapılmalıdır? Suçun muhakemesi sırasında hangi hususlara dikkat edilmesi gerekmektedir?

Anahtar Kelimeler: Göçmen kaçakçılığı suçu, nötr hareketlerin cezalandırılması, imkan sağlama kavramı, örgüt kapsamında göçmen kaçakçılığı suçu.

45 İlk hakem raporu tarihi: 14.01.2020 / İkinci hakem raporu tarihi: 12.02.2020

Current problems regarding the offense of migrant smuggling

Asst. Prof. R. Barış Erman

Abstract⁴⁶

Migrant smuggling is regulated under article 79 of the Turkish Penal Code. In this presentation, legal provisions related to the offense shall be explained briefly and the problems and controversies that are frequently encountered in practice will be emphasized. Some of these problems are as follows: Are the provisions in the law compatible with international standards? What is the legal interest protected by the offense? Are immigrants the subject of the crime or the victim? How can the penalization of neutral actions be prevented? What is the moment when the crime is completed and how should the concept of “enabling” as provided by the law be interpreted? Can the crime of migrant smuggling be committed through omission? How should the law be applied in case of mistake of law or mistake of fact? Can duress or state of necessity be considered in this crime? How should the law be applied in case of repeated actions or multiple migrants that are smuggled? How should the provisions of the merger of crimes between crimes such as migrant smuggling, trafficking and torture be applied? What actions should be taken if the offense is committed in complicity or within a criminal organization? What matters need to be paid attention during the criminal procedure?

Key Words: Crime of migrant smuggling, punishment of neutral action, concept of enabling, crime of migrant smuggling in the concept of criminal organization.

46 First referee report date: 14.01.2020 / Second referee report date: 12.02.2020

Çocuk Vatansızlığı ile Mücadele: Suriyeli ailelerden Türkiye’de doğan çocuklar için doğum belgelerine erişim

Dr. Öğr. Üyesi Ozan Turhan

Özet⁴⁷

Doğumun yetkili devlet kurumları tarafından kayıt altına alınması ve doğum belgesine erişimin uluslararası hukuk kapsamında evrensel bir hak olarak düzenlenmesinin yanı sıra⁴⁸, Birleşmiş Milletler İnsan Hakları Yüksek Komiserliği’nin de belirttiği üzere doğum kaydı ve resmi doğum belgeleri vatansızlığın önlenmesinde de önemli bir rol oynamaktadır.⁴⁹ Her ne kadar doğum kaydı ve doğum belgesinin düzenlenmesi ile vatandaşlığın kazanımı hususları prensip itibari ile farklı hukuki işlem olarak karşımıza çıksa da, genel olarak vatandaşlığın kazanılmasına temel teşkil eden soy-bağının (jus sanguinis) veya doğum yerinin (jus soli) belgelenmesi, uygulamada vatandaşlık hakkının ispatı açısından kilit öneme sahiptir.

Birleşmiş Milletler Mülteciler Yüksek Komiserliği (BMMYK) ve sahada aktif olarak çalışan insani yardım kuruluşlarına göre Suriye savaşının başladığı 2011’den bu yana bir milyonun üzerinde Suriyeli bebek gözlerini ailelerinin sığındıkları bölge ülkelerde açmış ve Türkiye Göç İdaresi Genel Müdürlüğü’nün paylaşmış olduğu son rakamlara istinaden ise bu rakamın neredeyse yarısını Türkiye’de meydana gelen doğumlar oluşturmaktadır.

Suriye Medeni Hal Kanunu’nda 2017 yılında yapılan değişiklikle doğum da dahil, Suriye dışında gerçekleşen bütün nüfus olaylarının Suriye yetkili mercileri tarafından tanınabilmesi için söz konusu nüfus olayının bulunulan ülke hukukuna uygun olarak belgelenmesi gerekmektedir.⁵⁰ Dolayısı ile Türkiye’de

47 İlk hakem raporu tarihi: 14.01.2020 / İkinci hakem raporu tarihi: 12.02.2020

48 Medeni ve Siyasal Haklara İlişkin Uluslararası Sözleşme, m.24; Çocuk Hakları Sözleşmesi, m.7; Tüm Göçmen İşçilerin ve Aile Fertlerinin Haklarının Korunmasına Dair Uluslararası Sözleşme, m.29.

49 BM Genel Kurulu, BM İnsan Hakları Yüksek Komiserliği Raporu: *Birth registration and right of everyone to recognition everywhere as a person before the law*; A/HRC/27/22, 17 Haziran 2014, para.23.

50 Medeni Hal Kanunu (Suriye Arap Cumhuriyeti), Kararname Sayı 26 tarih 2007, 20/2011 sayılı Kanunu, 69/2012 sayılı Kararname, 70/2012 sayılı Kararname, 24/2015 sayılı Kanunun

meydana gelen doğumların Suriye Hükümeti tarafından tanınması ve söz konusu çocuklarının Suriye vatandaşlığının ispatı için Türkiye’de ki yetkili kurum tarafından doğum belgesinin düzenlenmesi bir ön koşul teşkil etmektedir. Bununla birlikte İsviçre Göç İdaresi (SEM) ve İsviçre’nin Ankara Büyükelçiliği tarafından desteklenen ve Haziran 2019 tarihinde sonuçlandırdığımız saha araştırması projesinde, doğum belgelerine erişimin önünde uygulamada hala ciddi engellerin bulunduğunu görülmüştür. Özellikle geri dönüşlerin tartışıldığı ve gözle görülür bir hareketlenmenin başladığı bu dönemde söz konusu belgelere erişim önündeki işbu engellerin kaldırılması ve meydana gelen bütün doğum olaylarının ebeveynlere ait kilit bilgileri de içerecek şekilde belgelendirilmesi, Türkiye’de gözlerini açmış bu çocukların büyük bir kısmı için ileride vatansızlık tehlikesi ile karşı karşıya kalma risklerini etkin bir şekilde azaltacaktır.

Anahtar Kelimeler: Doğum belgesi, vatansızlık, BMMYK, Suriye, geri dönüş.

Mitigating childhood statelessness: Access to birth certificates for babies born to Syrian families in Turkey.

Assoc. Prof. Dr. Ozan Turhan

Abstract⁵¹

The registration of newborns by the state authorities and the access to birth certificates are universal rights guaranteed by international law.⁵² The UN Human Rights Council emphasizes that birth registration and certification are tools for the prevention of statelessness.⁵³ Principally, birth registration and certification and access to citizenship are two distinct legal processes, and the lack of birth registration does not mean that a child is stateless. However, in practice the possession of civil documentation such as birth registration plays a pivotal role proving parentage and/or the place of birth, which are the two main legal bases (*ius sanguinis resp. ius soli*) for access to citizenship.

According to UNHCR and other local and international humanitarian organizations active in the field, more than a million children are born to Syrian parents born in exile in neighboring countries since the beginning of the Syrian civil war in 2011. The Turkish Directorate General for Migration Management estimates that almost half of these births occurred in Turkey.

According to the 2017 amendments in the Syrian law of personal status, all life events of Syrians taking place abroad, including birth, should be documented by the local authorities that are competent according to the law of the host country, in order for these events to be deemed valid and eligible for registration by the Syrian state.⁵⁴ In other words, for the Turkish context, for a birth of a Syrian child in Turkey to be recognized by the Syrian state, and thus to

51 First referee report date: 14.01.2020 / Second referee report date: 12.02.2020

52 International Covenant on Civil and Political Rights Art.24; Convention on the Rights of the Child art.7, International Convention on the Protection of the Rights of All Migrant Workers and Members of Their Families, art. 29.

53 UN General Assembly, Report of the Office of the United Nations High Commissioner for Human Rights: “*Birth registration and right of everyone to recognition everywhere as a person before the law*”; A/HRC/27/22, 17 June 2014, para.23.

54 Civil Status Law (Syrian Arab Republic), Legislative Decree No. 26 of 2007, as amended by Law 20/2011, Decree 69/2012, Decree 70/2012, Law 24/2015 and Law 4/2017. Art.17

establish the legal tie between the Syrian Arab Republic and this child through parentage, this birth should be registered and most importantly documented through official birth certificate by the competent Turkish authority. Notwithstanding this fact, research conducted in 2019 by the author of this abstract in the framework of a project that was financed by the Swiss State Secretariat for Migration (SEM) and the Swiss Embassy in Ankara, evidenced that even nine years after the start of the civil war in Syria, in practice numerous obstacles to access to birth certification still remain in Turkey.

Especially considering the fact that actual returns from Syrians are on the increase, and that also the organized large-scale return of the Syrians under temporary protection in Turkey is a returning topic in political discussions, it is paramount that all obstacles to civil documentation are removed, in order to effectively mitigate the risk of (childhood) statelessness among most of the children, born to Syrian parents in Turkey.

Key Words: Birth certificate, statelessness, UNHCR, Syria, return.

Sığınma Hakkının Anayasal Niteliği Üzerine Bir Değerlendirme

Dr. Öğr. Üyesi Tevfik Sönmez Küçük

Özet⁵⁵

Üzerinde bir görüş birliği bulunmamakla birlikte, sığınma hakkının konusunu, zulüm ya da zulüm tehdidi karşısında vatandaşı olduğu veya sürekli ika- met ettiği ülkeden kaçan kimsenin diğer bir devletten koruma istemesi oluşturmaktadır. Sığınmanın uluslararası düzeyde bir “hak” olarak ele alındığı en önemli düzenleme 10 Aralık 1948 tarihli İnsan Hakları Evrensel Bildirgesi olarak ortaya çıkar. Bu Bildirge’nin 14. maddesi uyarınca herkesin zulüm altında başka ülkelere sığınma ve sığınma imkânlarından yararlanma hakkı vardır. Ancak, anılan bu Bildirge bağlayıcı bir nitelik taşımadığı, sadece “tavsiye” mahiyetinde olduğu gibi, 14. madde hükmü, devletlerin, sığınma hakkını tanıma zorunluluğunu da güvence altına almamaktadır. Böylece, sığınma hakkı devletlerin egemenlik alanlarına ait bir yetki olup, sığınmacılar, kendilerine bu hakkın verilmesi ile ilgili olarak sığındıkları devletten talepte bulunamaz. Karşılaştırmalı hukukta sığınma hakkı anayasal düzeyde farklı şekillerde hükme bağlanmıştır. Bu aşamada ülkelerin bir kısmı, sığınma hakkını anayasal açıdan tanınmış bir subjektif kamu hakkı olarak belirlemişken, diğer bir kısmı, anayasalarında bu tür bir açık hüküm sevk etmek yerine, hakkın uygulanma şartlarının kanunlar veya uluslararası sözleşmeler tarafından tespit edileceğini ifade etmiştir.

Türk hukukunda ise sığınma hakkının bir subjektif kamu hakkı olarak anayasal düzeyde ele alınmadığı görülür. Ne var ki, bu husus, sığınma hakkına ilişkin yürütülen tartışmaların Türk anayasa hukukunun inceleme kapsamı dışında kalmasına yol açmaz. Bu düşüncenin dayanağını şu gerekçe teşkil eder: Avrupa İnsan Hakları Sözleşmesi (AİHS) veya Anayasa, sığınma hakkı bağlamında yabancıların ülkeye girişi ve orada yerleşmeleri konusundaki hakkını teminat altına almamakla beraber bu işlemlerin Anayasa’da düzenlenen hak ve hürriyetlerden, AİHS’in veya Türkiye’nin taraf olduğu ek protokoller kapsamındaki birini ihlal etmesi hâlinde, bireysel başvuru uygulama alanı bulabilir.

55 İlk hakem raporu tarihi: 08.01.2020 / İkinci hakem raporu tarihi: 09.01.2020

Bu sebeple, yabancıların Türkiye'ye girişine izin verilmemesi veya sınır dışı edilmeleri durumunda, özellikle yaşam hakkının, işkence ve kötü muamele yasağının, kişi özgürlüğü ve güvenliği, özel ve aile hayatına saygı, hak ihlali iddialarına karşı etkili bir başvuru yolu gibi hakların ihlal edilmemesi için dikkate alınması gereken ölçütlerin (örn. hak ihlalinin asgari ciddiyet seviyesine erişmesi, taraf devletin kamusal güvenliği ile geri gönderilen kişinin hakları arasında bir denge kurulması, sığınmacıların gözetim altında tutulma süresinin uzunluğu ve gözetim koşullarının hukuka uygunluğu vb.) ortaya konulması şarttır. Bu tebliğde, sübjektif kamu hakkı olarak sığınma hakkı incelendikten sonra yabancıların ülkeye girişinin önlenmesi ya da sınır dışı edilmesi neticesinde uygulamada yaşanan ihlaller Türk Anayasa Mahkemesi ve Avrupa İnsan Hakları Mahkemesi kararları çerçevesinde tahlil edilecektir.

Anahtar Kelimeler: Sığınma Hakkı, Avrupa İnsan Hakları Sözleşmesi, Sübjektif Kamu Hakkı.

A Consideration on the Constitutional Characteristic of Right to Asylum

Asst. Prof. Tefik Sönmez Küçük

Abstract⁵⁶

Although there is no consensus on the issue of asylum, the subject of the right to asylum consists of the person, who flees from the country of his/her citizenship in the face of persecution or the threat of persecution, seeking protection from another state. The most important arrangement, in which asylum is treated as a “right” on international level, is the Universal Declaration of Human Rights dated December 10, 1948. Pursuant to Article 14 of this declaration, everybody under persecution has the right to asylum and to benefit from the opportunities of asylum. However, aforementioned declaration has no binding qualification, but only in the form of “recommendation”, at the same time Provision of Article 14 does not guarantee obligation of states to recognize the right of asylum. Thus, the right to asylum is an authority within the sphere of sovereignty of states and asylum seekers cannot make a request from the state, in which they take refuge, for granting them this right. In comparative law, the right to asylum is resolved in different ways on constitutional level. At this stage, while some part of the states designated the right to asylum as a subjective public right which is constitutionally recognized, the other part of the states, stated that the terms of application of the right will be determined by the laws or international contracts rather than inserting this kind of provision into their constitutions.

In Turkish Law, the right to asylum isn't designated as a subjective public right which is constitutionally recognized. However, this matter doesn't cause that these discussions about the right to asylum are outside of the scope of the examination of Turkish constitutional law. The justification constitutes the grounds of this thought is that: The European Convention on Human Rights and the Constitution does not secure the right of entry and settlement of foreigners to the state in the context of the right to asylum. However, if one of these proced-

⁵⁶ First referee report date: 08.01.2020 / Second referee report date: 09.01.2020

ings violates one of the fundamental rights and freedoms which are guaranteed by the Constitution within the scope of the ECHR or additional protocols that Turkey is a party, it can be within the scope of individual application. Therefore, in the case of non-admission to the country of foreigners and deportation of foreigners in Turkey, it is essential to establish the principles (e.g. the accession of the violation of rights to the minimum level, constitute a balance between the public safety of the state party and the rights of the deportee, the length period and legality of the conditions of detention etc.) to be taken into account to avoid violations of especially the right to live, prohibition of torture and ill-treatment, freedom of the person and personal security, right to respect for private and family life, right to effective remedy against the claims of the violation of rights, etc. Herein paper, these criteria will be analyzed within the framework of the sample decisions given by the Turkish Constitutional Court and the European Court of Human Rights.

Key Words: The Right to Asylum, the European Convention on Human Rights, Subjective Public Right.